

அதிகாலவை விடிவெள்ளிப் பண்ணே
ஓரூபபோதில்
அதிகாலகைகளுக்கெல்லாம் எழிலுட்பினாய்.
அதிகாலகைகளில் நான் விழித்தெழுந்ததெல்லாம்
அடியே! கிழக்கினில்
ஆடி அசைந்து வரும்
உன் அழகைப் பரகுவதற்காகத் தானென்பதை
நீ அறியாய்! அந்தத் தரையத்தில் நானுனை
அணு அணுவாக இரசித்ததுண்டா; தெரியுமா?
அதிகாலவை விடிவெள்ளிப் பண்ணே!
அதிகாலகைகளினெழிலறைய
விடியற்பண்ணே!
இடையிலெங்கே சன்றாய்?
தனிமையிலெனதைத் தவிக்க விட்டா நீ
தலமறவைவானாய்! ஏன்?

பகலவன் மறத்த பகற்பொழுதுகளில்
நீ மறந்திருந்தாய் ஆயினும்
நானுனை மறக்க வில்லையடி.
விடிவினை வழிமொழிந்த
என் பிரிய
விடிவெள்ளிப் பண்ணே!
தனிமைகளில் கட்ட உன் நினைவால்
நான் இனிமை கண்டதுண்டா.
தெரியுமா? அறிவாயா?
மறந்த நீ மீண்டும் அந்தியில் உன்

000000:000000 000000000000!

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 07 April 2018 18:57 - Last Updated Saturday, 07 April 2018 19:07

முகம் காட்டினாய்.முறுவலித்தாய்.
காலகைகுகு எழிலிட்பிய விபிவப்பணை
நீ - இன்று
மாலகைகுகும் எழிலிட்புகின்றாய்.
யார் சொன்னது உன்னை
விபிவினை மட்டும் வழிமொழியும்
விபிவப்பண்ணென்று.
நான் சொல்லுவனே நீ
அந்திகுகும் அழகிட்டும்
அழகுப்பண்ணென்று
அந்தியையும் மயங்க வதைத்திடும்
அந்தியின் விபிவளெளியென்று.

ngiri2704@rogers.com